

Jeg vil slutte med en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Olufson, der mente, at der var en vis Uoverensstemmelse mellem de Afstemninger, som jeg og andre tidligere har deltaget i med Hensyn til Laanesummens Højde, og vort nuværende Standpunkt, idet han sagde, at vi Gang paa Gang har stemt for det Princip, som den gamle Lov er bygget paa, hvorefter man faar i Laan alt, hvad Jord og Bygninger har kostet, medens vi her mener, at der kun bør gives $\frac{9}{10}$ af Bygningernes Opførelsessum som Laan. Disse to Ting kan imidlertid slet ikke sammenstilles. Det ærede Medlem ved saa udmærket godt, at der er Tale om to forskellige Lovgivningsprincipper, og Laanesummens Størrelse virker derfor ganske forskelligt. Vi har bevilget en Række Ansøgninger om Jord efter Loven af 4. Oktober 1919 fra Mennesker, som slet ikke har haft i Formue den $\frac{1}{10}$, som skulde til for at dække Restbyggesummerne, og hvorfor? Fordi der i Loven blot staar, at de skal være i Besiddelse af den Kapital, som man mener nødvendig for, at de kan oprette et saadant Statshusmandsbrug — det er ogsaa Udtrykket i den nye Lov —, og fordi der er den Mulighed, at alt deres eget Arbejde ved Opførelsen af Bygningerne i Følge Loven af 4. Oktober 1919 kan vederlægges dem, saaledes at de derigennem kan tjene denne $\frac{1}{10}$. Og jeg har den Erfaring, og den vil jeg gerne have Lov at give Udtryk endnu en Gang overfor dette høje Ting, at det, det drejer sig om, er slet ikke, om en Mand har nogle Tusind Kroner mere eller mindre, men det er, om det er en Mand, der duer noget, og en Mand, der duer noget, men kun har 1 000 Kr., klarer sig meget bedre end den, der kun er middelgod, selv om denne har 3 000 Kr. mere. Det er en Erfaring, vi har indhentet Gang paa Gang, at den Mand, der duer noget og gaar ind under denne Lovgivning, som skaber ham gode Betingelser for at kunne virke med hele sin Energi, han klarer sig, selv om vi forlanger, at han skal nøjes med et Laan af denne Størrelse, der dog i mange Egne af Landet er saa rundeligt et Byggelaan, at han faar fuldt og helt Egnens Lønpris som Vederlag for det Arbejde, han Sommeren igennem udretter. Det er ud fra den Betragtning, jeg for mit Vedkommende har advaret imod at gaa højere med Laanene end strengt nødvendigt, idet jeg er bange for derved at berøve en anden dygtig Borger i Landet, der venter paa at faa et Hjem i det danske Landbrug, Muligheden derfor.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thorhauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Thorhauge: Naar jeg paa dette sene Tidspunkt har forlangt Ordet for en kort Bemærkning, er det ikke for at trække Tiden ud, men der er faldet en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som jeg mener bør anholdes. Det ærede Medlem er jo nu som Formand for Jordlovsudvalget blevet min høje Chef, og jeg synes, at naar han som Formand for Jordlovsudvalget fremsætter en Udtalelse som den, at den Jord, der er købt efter den gamle Husmandslov, er Danmarks daarligste Jord, er det en temmelig stærk Beskyldning at rette mod dem, der har været med til at godkende Jorden; baade Sogneraadet og Amtskommissionen skal jo godkende Jorden, før den kan komme ind som Statshusmandsjord. Det er ganske naturligt, at vi, som staar i Arbejdet, protesterer mod en saadan Udtalelse. At Jordprisen er højere for den Jord, der falder ind under den gamle Lov, er jo en Selvfølge, idet den skal erhverves til Handelspris, medens Jorden efter Loven af 4. Oktober overlades Husmændene til Vurderingspris. Det ærede Medlem siger, at en Lod er ca. 4 000 Kr. billigere efter denne Lov end efter den gamle, men det er jo dog en Selvfølge, naar Staten i Forvejen har betalt disse 4 000 Kr.

Jeg vil gerne henstille, at det Samarbejde, vi naaede i Fjor, kunde fortsættes. Da naaede vi til, at vor Jordlovgivning skulde gøres saa ensartet som muligt, men saa maa Jordlovsudvalget og Ministeriet ikke i Aar have Lov til at gøre et Skel med Hensyn til Byggelaanene. Det blev bestemt i Fjor, at Vilkaarene skulde være ens efter begge Lovene, men bliver der en Forskel i Byggelaanene, saa man efter den gamle Lov kun kan faa 11 000 Kr. og efter Loven af 4. Oktober 12 500 Kr., er man kommet bort fra de Forudsætninger, hvorfra man i Fjor gik ud. Jeg vil haabe, at det maa lykkes at naa til et Resultat i Finansudvalget, saa vi kan faa det bedst mulige ud af de Love, vi da vedtog.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Stengaard-Kirkegaard: Naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde første Gang, at Jordværdi var omtrent det samme som Produktionsværdi, kan jeg i og for sig